

[Aksel Larsen.]

handelsministeriets foranledning, ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Den højtærede handelsminister har misforstået mig, når hun siger, at jeg har bedt om at få aftalen med England forbedret. Det, jeg bad om, var en redegørelse for, hvorledes man kunne komme ud af aftalen. Jeg mener, der er et eksportmonopol. Det er landbrugsorganisationernes salgsorganisation, der har monopol på dette salg. Det står ikke enhver frit for at købe smør her i landet og sælge det videre til udlandet; sålænge det er sådan, er der grund til at beklage det. Dette monopol kan disse organisationer kun have i kraft af en eller anden lov, som giver dem mulighed for at sige nej til købere, fordi de ønsker selv at bestemme over hele eksporten. I hvert fald er det givet, at der ikke er fri handel på disse produkter i dag. Monopolet oprettholdes i kraft af forskellige love, bl. a. loven om opsamling af forskellige fonds. De, der ønsker at bryde ud af ringen, må på forhånd give afkald på betydelige beløb; på et vist tidspunkt var det mere end 100 kr. pr. ko, de måtte give afkald på, hvis de brød ud af ringen. Det er dette monopol, jeg ønsker ophævet.

Den højtærede minister sagde, at vareforsyningsloven ikke blev brugt til protektionistiske formål. Hvad er det så, når man siger nej til import, fordi der er en dansk fabrik, der kan fremstille en vare af samme karakter? Det er jo netop protektionisme: man beskytter de danske fabrikker og lukker ganske urimeligt for import af varer, som man skønner kan produceres herhjemme. Det er ikke lovligt ifølge vareforsyningslovens § 1, stk. 2, hvori det hedder:

„Under iagttagelse heraf skal det ved tilrettelæggelsen af importreguleringen i henhold til nærværende lov tilstræbes, at forholdene mellem færdige forbrugsvarer og råstoffer, halvfabrikata og investeringsgoder bliver således, at der skabes fornøden konkurrence.“

Den måde, man nu går frem på, er altså i direkte modstrid med selve loven.

Det andet problem er, om dollarpræmieringen, der bruges som beskatning, er lovlig. Det er den ikke ifølge § 15, stk. 2, der taler

om, at foranstaltninger af vidtrækkende betydning bør gennemføres ved særlig lovgivning. Begge de nævnte forhold er altså ikke i overensstemmelse med vareforsyningsloven, og der bør naturligvis skaffes lovdækning, hvis vi skal fortsætte ad den vej. Om man så kan få denne lovdækning er en anden sag.

Jeg er i den situation, at jeg ikke har fået svar på to afgørende spørgsmål: om vi ikke handler i direkte modstrid med dels § 1, dels § 15 i vareforsyningsloven, når vi viderefører loven på den måde, som den har været administreret hidtil.

(Kort bemærkning).

Weikop: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) søger fremdeles at lede opmærksomheden bort fra, hvad det drejer sig om, ved igen at sige, at jeg har været med til at anbefale gennemførelsen af en lov, som jeg, da jeg var i opposition, kritiserede. Det er rigtigt, at jeg dengang kritiserede den omtalte lov, nemlig fordi man ikke kunne få klarlagt virkningerne af den. Da jeg blev minister, kunne jeg klarlægge virkningerne af den, og derefter kunne jeg anbefale den, således at det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) også kunne tiltræde den.

Lars P. Jensen: Det ærede medlem hr. Aksel Larsen spurgte, hvorfor man, når regeringen kunne få frigivet andre skibe i Paris, ikke også kunne få frigivet tankskibe. Det har sandsynligvis ikke kunnet lade sig gøre; de andre lande har sandsynligvis ikke villet gå med til det. Men jeg fristes til at spørge det ærede medlem: Hvorfor bestilte Sovjetunionen ikke de tankskibe i Sverige, hvor den kunne få dem leveret, fordi Sverige ikke er med i aftalen? Hvorfor netop placere dem i Danmark? Til de andre lande, som Sovjet har sluttet handelsaftale med, er der ikke stillet krav, det er der kun overfor Danmark, ikke engang overfor Sverige, Sverige har ikke forpligtet sig. Sådan ligger det.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Den højtærede udenrigsminister oplyste mig om, at regeringen ikke har forsøgt at få lov til at bygge tankskibe